

CHRISTOPHORI
BESOLDI, JC. ET

ANTECESSORIS

Tubingensis,

SPICILEGIA POLITICO.

JURIDICA,

DE LEGATIS, (2) DE SESSIONIS
precedentia, ac item (3) De Pacis Jure:
(4) *deq; Arcanis Rerum-*
publicarum.

ARGENTORATI,

Impensis Hæredum LAZARI ZETZNERI.

Anno M. DC. XLI.

DISSERTATIONIS POLITICO-IVRIDICAE I.

De Legatis, eorumque Jure,

CAPUT I.

Prolegomena de antiquitate, necessitate, & utilitate Legationis.

Merito Aristoteles sine ætatis Leguleios, ac Juris Professores reprehendit; utpote qui τῶν συναδικημάτων, & de formulis, quæ privatas hominum actiones respiciunt, ad ravin & transeam usque disputarent: ea vero, quæ ad totius Reipublicæ administrationem, & commoda spectant, quasi pro derelicto habent. Sanè & hoc seculo nostro multi inveniuntur, qui in componendis ac dirimendis controversiis privatorum, magno rei familiaris compendio versantur; pauci, qui de Republica rectè instituenda suscipiunt cogitationem. Ac certè condonanda illis hæc negligentia esset, si non etiam invenirentur, qui studia, quæ huc conducunt, summo conatu impedirent; & id quod vulgò dici solet, in usu haberent: Ars nulla otiosam habet, nisi ignorantem. Verùm non hæc impedire me possunt, quin ego nunc de materia quadam politica institutam tractationem, nempe de Legatis, eorumque Jure: quæ quidem adeò illustris & utilis visa fuit haud paucis, ut nulla ferè de materia alia tot reperiantur, qui scripserint ex professo. Quippe jam olim, de Legationibus aliquid commentatus est Crates Atheniensis, Diogene Laërtio teste. Demetrius item Phaleræus, Plato, & Diotimus, in eodem quoque versati sunt argumento; quod ex eodem Laërtio, Strabone, & Athenæo cognosci potest. Multa passim de Legationibus Demosthenes & Æschines habent. Extant Eclogæ, seu fragmenta, aut excerpta de Legationibus, ex Polybio, aliisque Historicis Græcis, tam extantibus, quàm amissis; quæ Ursinus, Casaubonus, & Hæschelius ediderunt, rarum prudentiæ Politicæ Thesaurum continentes. Estque Titulus æquè in Codice, ac Digestis, de Legationibus, singularis. Sunt non pauci Jurisconsulti, qui de Legatis tractatus evulgârunt. Martinus nempe de Caraziis Laudensis, de Legatis Principum. Julius Ferretus de Oratoribus, seu Legatis Principum, ac eorum fide & officio. Gondisalvus de Villadiego, de Legato, & alii in tomis tractatum eorum Jureconsultorum, qui de Jure scripserunt extantes. In primis autem Conradus Brunus, olim in hac Academia Philippi Melanchthonis condiscipulus, & postea Bavaricæ Principum Consiliarius, de Legato & Legationibus illustre edidit opus, Anno M. D. XLVIII. in folio, Moguntia impressum, dignum, quod cum aliis ejusdem operibus recudatur. Octavianus Magius, Venerus, Franciscus le Vayer, Advocatus Parisiensis, & Albericus Gentilis, singulares